

Publicerad 2007-08-13 02:14 av kata

blev publicerad en gång, men raderad av diverse anledningar. we\'re here again.

Kyssar av minnesförlust

Le genom ljuset som släcktes just
Kom närmre och smek först min kind, sen min haka
Kyss mina läppar med minnesförlust
Och låt dem än en gång kärleken smaka.

Sirap som rinner nerför min hals
Den bortglömda känslan av sötman som svider
Av den kärlek som visade sig vara falsk
Och när du går ligger jag kvar här på golvet och kvider.

Allt som du sa, det var ingenting värt
Det var lögn alltihop förstår jag nu
Och man tycker att jag borde läxan ha lärt
Men älskling, det finns ingen som du.

Så för miljonte gången ligger jag nu där
Slagen, blodig och kvidande
För jag glömmer varje gång att allt egentligen är
- ett enda stort lidande.

Och när du ser mig komma
- När jag skriker, stönar, ber,
Så ser du på mig med blickar av satan
Och med giftiga läppar som ler.

Ler genom mörkret som tändes just,

genom kletiga kyssar

av minnesförlust.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kata med Poeter.se id #14462 innehar upphovsrätten